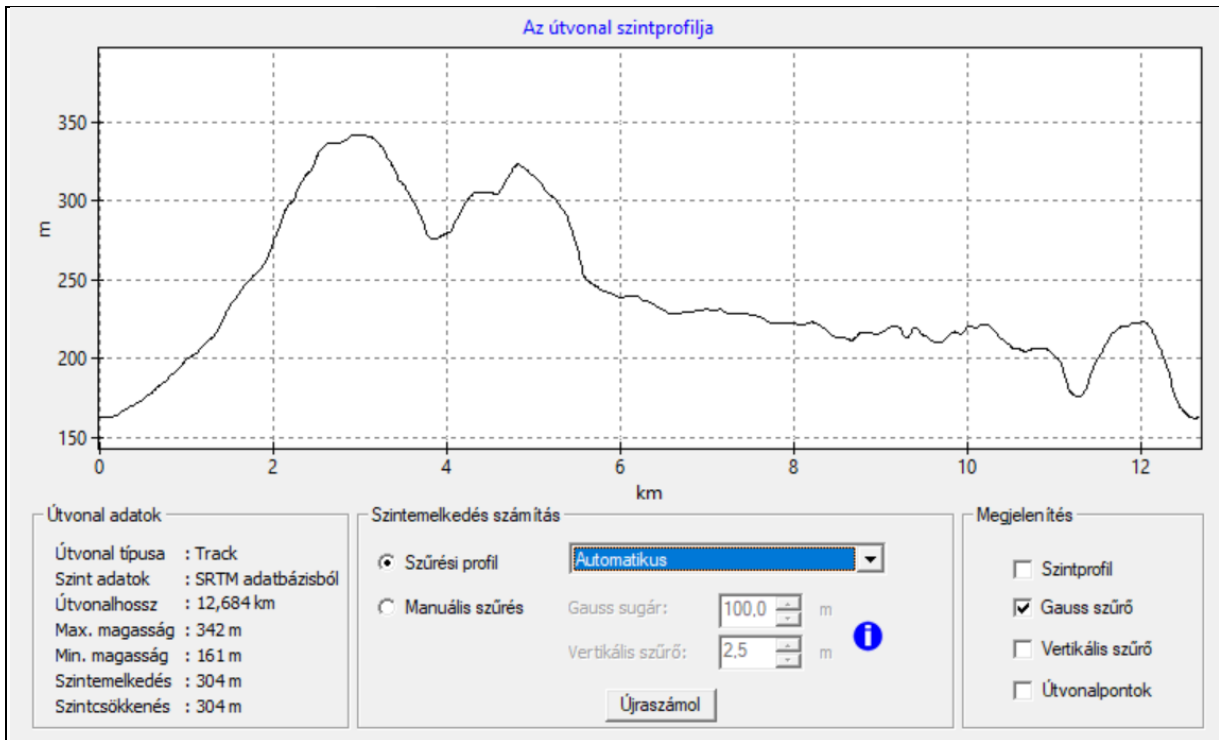

2026. április 05. Pest Megye legnagyobb fája

Útvonal: Kosd, erdősház buszmegálló – Görcsöny tető – Gyadai rét – Gyadai tanösvény – Katalinpusztai látogatóközpont – Rockenbauer Pál kopjafa – Szendehegy, Katalainpuszta buszmegálló

Táv: 13 km → 20 pont; szint: 300 m --- 6 pont; **MTSZ pont: 26**

Már régen voltunk túrázni, ezért valami mozgás már kellett. Volt egy láda a Naszály lábánál, amit még nem találtunk meg. Keressük meg ezt.

Úgy döntöttünk, hogy Kosdról indulunk, és Katalinpusztán fejezzük be a túránkat. Nem is tűnt túl nehéznek, és nem volt túl nagy a szintkülönbség és a táv sem.

Nagyon kedvező időpontban 0920 környékén indultunk Kosdról a Pest megyei legnagyobb fa irányába.

Elég szuszogató emelkedő után lejtős rész következett. Megtaláltuk a Pest Megye legnagyobb fája geoládát.

Ezután, mivel már kicsit fáradtak voltunk, örömmel ültünk le az út mellett lévő Kulcsosház padjára. Jót pihentünk és ebédünket is elfogyasztottuk. Ez egy nagyon jó hely. Még a térkép sem jelöli.

Csodás szakaszon jártunk. Az erdő zöldje leírhatatlan volt. Zöld, világos zöld, sötét zöld? Ki tudja ezt megfogalmazni.

Kellemes úton sétáltunk. Majd kiértünk a Gyadai rétre. Hatalmas a Gyadai rét. Kaszálni lehetett volna réti boglárkát, a odvas keltikét.

Már egy kicsit unalmas szakaszon jutottunk túl, amikor odaértünk a Gyadai tanösvényhez.

Hát innen nem volt unalmas a túra.

Hangos, üvöltöző kirándulók jöttek szembe. Nem túrázók, igazi koca kirándulók voltak. Alig vártuk, hogy elkerüljük őket. De, csak jöttek, jöttek. Üvöltöztek, futkároztak. Élvezték, hogy végre, egyszer a természetbe jutottak.

Nekünk rendkívül zavaró voltak a természetbe kiszabadult sétálók.

Alig vártuk, hogy vége legyen ennek a szakasznak.

Beértünk a Katalinpusztai OKT pecsételőhelyhez. Pecsételtünk a túrajelentésünbe.

Komoly emelkedő kevetkezett. Természetesen már az úri kirándulókkal ezen a szakaszon nem találkoztunk.

Nem járt már erre senki rajtunk kívül.

Rockenbauer Pál kopjafához értünk. Itt vesztette életét nagy példaképünk. Fényképezés után lesétáltunk a Katalinpusztai buszmegállóhoz. Meglepetésünkre Húsvét vasárnapján nyitva volt a vendéglátó ipari egység. De jól esett egy pofa sör.

Jött a Vác felé közlekedő busz. Nagyon tele volt, alig tudtunk leülni.

Fárasztó, nehéz túra volt a mai. Nagyon szép helyeken jártunk és időnként a kilátás is rendkívül szép volt.

Soha ennél rosszabb túrát nem kívánok senkinek.